

BOHOSLUŽBY 28. června 2020 Čáslav

POZDRAVENÍ

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Milé sestry, milí bratři, milé děti, vítejte na dnešních bohoslužbách, při kterých si také připomeneme pronásledované pro spravedlnost, protože včera uplynulo 70 let od popravy JUDr. Milady Horákové a byl Den obětí komunistického režimu.

INTROIT

„Kdo doufají v Hospodina, jsou jako hora Sijón: nepohne se, strmí věčně.
Kolem Jeruzaléma jsou hory, kolem svého lidu je Hospodin, nyní i navěky.“
(Žalm 123 1-2)

PÍSEŇ EZ 195 Všichni, kdo skládají

MODLITBA VĚZŇŮ

M. Horáková se těmito slovy modlila v nejtěžších chvílích a učila je i další spoluvězně, kteří z nich čerpali posilu, i my se dnes můžeme k této modlitbě připojit.

Ty jsi velký, Pane, tobě sláva zvláště, ty odíváš se světlem místo pláště.
Ty jsi veliký, Pane, nad vodami všemi. Ty rosíš nad vyprahlou sluncem zemi,
rozhodíš hrst, jsme nasyceni. Odvrátíš tvář, jsme zarmoucení.
Ducha nám vezmeš a v nic se rozpadáme. Ducha nám vdechneš, ihned ožíváme.
Ty jsi velký, Pane, řidič našich kroků. Nedej nám bloudit ve hluboku.

Ó, Pane Ježíši Kriste, ved' mě cestou svou, ať nechodím tmou.
Zasviť mi, ty hvězdo jasná, na cestu mé pouti.
Provázej mě, sílo božská, s tebou chci jen plouti.

Neodvracej zraky svoje, božská lásko, ode mne
a svým okem provázej mě, navrať mi mé milené.
Navrať mi klid a božskou lásku, dej mi dopřát pokoje.
Bolu mého přelož pásku a v nitro vlej nápoje.

V tebe věřím v tebe doufám, tys ta síla nejvyšší.
Před tebou se, Bože, skláním ve své lásce nejčistší.

Volám si tě za lékaře, až mi bude bolnota.
Volám si tě k ulehčení, ty léky máš, nás dobře znáš,
chraň náš Bože mocnou pravicí. Amen.

BIBLICKÉ ČTENÍ Matoušovo evangelium 14,1-14

PÍSEŇ EZ 368 Ó tvůrce, Duchu svatý, přijď

SLOVO PRO DĚTI – poslední nedělka

BIBLICKÉ ČTENÍ

Dnes se budeme zamýšlet nad posledním Ježíšovým blahoslavenstvím.

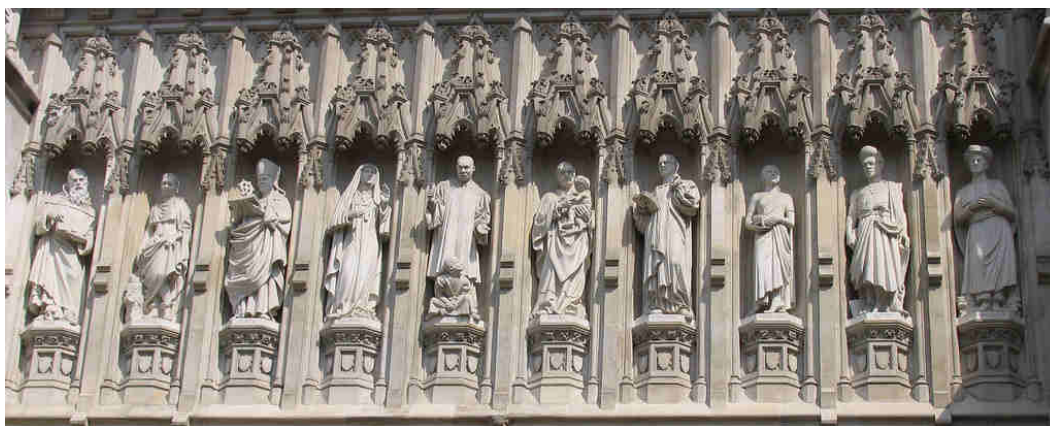
Je zapsáno v evangeliu podle Matouše v 5. kapitole a zní takto: „Blaze těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské.“

A ještě vám přečtu volnou parafrázi tohoto blahoslavenství od faráře Jana Keřkovského:

Blaze vám, kdo se bijete za spravedlnost, i když vás to přijde draho a zle na to doplácíte: je to přece zápas pro Boží království, které přichází právě k vám. Blaze vám, když jste na tom tak, jak bývali proroci: když se vám posmívají, pomlouvají, nestydatě lžou a pronásledují vás za to, že děláte a říkáte, čím jsem vás pověřil já, a žijete tak, jak jste se u mě naučili: když po vás jdou a je nejhůř, vydržte to, a dokonce s vnitřní radostí, vždyť konečný soud nad vámi vynesu já, a ne oni.

KÁZÁNÍ

Na západním průčelí londýnského westminsterského opatství v deseti výklencích skromně postávají takové zvláštní sochy. Na první pohled působí středověce, ale když se na ně člověk pozorně zadívá, všimne si, že jedna postava má brýle, jiná zase tričko do půl pasu a navíc vypadají tak nějak povědomě.



Ano, ten rozohněný muž uprostřed s malým černošským klukem u nohou je přece Martin Luther King - vášnivý kazatel, bojovník za svobodu, za lásku a za práva černošských obyvatel, skvělý manžel a otec čtyř dětí, nositel Nobelovy ceny za mír, zastávce utlačovaných a ponížených; muž, který měl mnoho snů a nakonec byl pro svůj sen o spravedlnosti zavražděn.

A ten pán úplně vlevo vypadá jako Maxmilián Kolbe, polský katolický kněz, vězeň v Osvětimi, který se nechal zabít na místo svého spoluvězně.

A je tu ještě dalších osm mučedníků a mučednic, kteří také vypadají, jakoby v životě za něco bojovali, pro někoho se obětovali či někomu pomáhali.

Jak se vlastně tyto obživlé sochy, které kolemjdoucím zvěstují své mučednické evangelium, do výklenků westminsterského opatství dostali?

Tento nápad vznikl již v roce 1973, kdy započala rekonstrukce celého exteriéru westminsterského opatství. Tehdy si restaurátoři povšimli několika prázdných výklenků na západním průčelí a měli pocit, že rekonstrukce nebude zcela dokončena, dokud v těchto výklencích nebudou stát nějaké sochy. Otázkou bylo, jaké sochy?

Nakonec se zrodila skvělá myšlenka, totiž použít tyto výklenky ke sdělení jakéhosi poselství – poselství o tom, že ve 20. století jsme byli svědky zřejmě nejrozsáhlejšího utrpení nevinných a také mučedníků za víru.

Avšak vybrat deset mučedníků z tisíců těch, kteří své životy položili za věrnost křesťanské víře a hodnotám, nebylo zřejmě jednoduché a závěrečnému rozhodnutí předcházely několikaletý výzkum.

Měřítkem rozhodně nebyla popularita mučedníka, spíše šlo o to, aby každý mučedník reprezentoval další oběti pronásledování v dané oblasti. Životy a smrti těchto mučedníků jsou větší než výklenky na westminsterském opatství, jsou totiž svědectvím o tom, že za spravedlnost a víru má smysl bojovat.

Skutečnost, že se na západním průčelí westminsterského opatství sešla tak různorodá a multikulturní společnost, symbolizuje jednotu církve v boji za pravdu a milosrdenství.

Takový boj za svobodu a spravedlnost v poslední době probíhá například na Tchaj-wanu a na jiných místech naší planety. Víme i z našich nedávných dějin, že žádná svoboda není zadarmo. Na to nesmíme zapomínat. Mnoho lidí v tomto boji ztratilo zdraví, vzdělání, zaměstnání a v některých případech i život. Ale poselství všech mučedníků pro víru a spravedlnost je stejné – stojí to za ten boj, má to smysl!

Renesanční filosof a teolog Jan ze Salisbury napsal:

„Kdo je ochoten trpět pro svou víru, ať je to člověk malý či velký, Žid či pohan, křesťan či nevěrec, muž či žena, na tom vůbec nezáleží: kdo umře pro spravedlnost, umírá jako mučedník, obránce Krista.“

Kdo umře pro spravedlnost, umírá jako obránce Krista, protože Kristus byl vtělením Boží spravedlnosti.

Moc dobře víme, že spravedlnost Boží se v tomto světě neprosazuje snadno a lehce. Bylo by krásné, kdyby člověk řekl – ach, to je úžasné, tak už zde máme ten nový Boží řád, uděláme mu místo a odstraníme vše, co mu odporuje. Bylo by to krásné, ale není to tak. Nové věci se prosazují těžce a převratně nové věci se prosazují velmi těžce. A království Boží je převratnou novinkou.

A proto se může dostat do nemilosti ten, kdo horuje pro to nové, kdo hledá Boží spravedlnost a snaží se ji vnést do starých pořádků. Může se stát, že ho jeho okolí nebude chápat. I to je nesení kříže. I to je bránění Krista.

Hledat spravedlnost a žít spravedlností, to nemusí být jen úkol románových hrdinů, svatých nebo pár vyvolených. To je úkol pro každého. Pro všední dny. Denní rozhodování.

Když velká část politických zástupců a lidí vysoko postavených prohlašuje lež za alternativu pravdy a velká většina lidí tomu věří, je někdy těžké se ozvat nebo vysvětlit ostatním, že přece pravda je pravda a lež je lež.

Když lidé začínají vzpomínat na egyptské hrnce plné masa, na dobu komunismu, na to jak se měli všichni dobře, je někdy těžké se ozvat nebo vysvětlit ostatním, že ne všichni se měli dobře a ti, kdo se měli dobře, se měli dobře jen na úkor těch, kteří se neměli dobře. Když všichni jdou doleva, je těžké jít doprava, když všichni jdou do jádra, je těžké jít do zelena a tak dále. Je těžké se zastat pravdy, když se zdá, že prohrává nebo možná ne ani tak těžké jako marné. Je těžké se zastat Krista v těch nejslabších a nejopovrhovanějších. Je to těžké a někdy se to zdá marné, ale má to smysl. To nám dokolečka opakují mučedníci starověkých dějin – proroci, Jan Křtitel, Štěpán, první křesťané, Jan Hus a mnoho dalších. Zvěstují nám to také mučedníci z novodobých dějin – ti, kteří stojí ve výklencích westminsterského opatství i ti, kteří nikde nestojí, ale jejich prolitá krev křičí ze země.

Říká nám to sám Pán Ježíš: Blaze těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské. Ježíš upozorňuje, že lidé, kteří se zastávají pravdy a spravedlnosti, mohou být pronásledováni. A jim, stejně jako v úvodním blahoslavenství, zaslubuje už nyní v přítomnosti Boží království. Nyní je jejich. Nyní jim je k dispozici. Dnes z něj smějí žít. V hledání spravedlnosti, při jejím prosazování, ve chvílích pronásledování a neporozumění mohou čerpat ze síly, která je už nyní sice neviditelně, ale přesto reálně obklopuje a posiluje.

Z této síly také ve svém boji proti totalitním mocím čerpala JUDr. Milada Horáková. Včera uplynulo 70 let od její popravy v pankrácké vazební věznici. Včera byl Den památky obětí komunistického režimu. A takové dny je potřeba si připomínat. Takové osobnosti, mučedníky, následovníky Krista, je potřeba si připomínat. A nejen o nich mluvit, ale jít v jejich stopách, nést Kristův kříž, nezradit.

Abychom jednou na konci svého života mohli stejně jako Milada Horáková říci: „Nejsem bezradná a zoufalá – nehraji, je to ve mně tak klidné, poněvadž mám klid ve svém svědomí.“ Tato slova zaznívají ve známém posledním dopise, kterým se Milada Horáková loučila se svými blízkými.

Pane Ježíši Kriste, v morální rozplizlosti této doby, je někdy těžké zahlédnout tvou pravdu, prosazovat ji a následovat. Ale je to náš úkol, úkol křesťanů, tvých následovníků – žít v pravdě i pro pravdu, být solí země i světlem světa. A tak nás k tomu zmocňuj, posiluj, vyzbrojuj a provázej. Amen.

PÍSEŇ EZD 632 Neskládejte v mocných naději

OHLÁŠKY

Děkujeme všem, kdo dnešní bohoslužby připravovali, za jejich vedení s. farářce Duškové Havlíčkové, za hudební doprovod s. Férové, za nedělku Luce Korábkové a úklid br. Homolkovi. Jménem staršovstva vám všem přejeme požehnanou neděli.

Příští neděli 5. července budou bohoslužby s večerí Páně a s připomínkou památky Mistra Jana Husa a po bohoslužbách bude následovat seznamování se členy semtěšského sboru, něco nám poví o minulosti i současnosti sboru, všichni jste srdečně zváni!

Dnešní sbírka je celocírkevní, tzv. Sběrka solidarity sborů – je určena sborům, které nemají dostatek finančních prostředků na úhradu odvodu do Personálního fondu.

U vycházení jsou pro vás připravené sborové programy na letní měsíce červenec a srpen a srdečně vás zveme po skončení bohoslužeb na rozhovor a posezení u kávy a čaje.

PŘÍMLUVNÉ MODLITBY A OTČENÁŠ

Pane Ježíši Kriste, náš Pane a Králi, ty jsi naše síla i pomoc, proto se k tobě v modlitbách obracíme a prosíme, abys vnášel do našeho života radost, soucit, pokoj a Boží království. Dej, ať umíme přijímat ty, kdo jsou na okraji, kdo nemají ve světě zastání, mají složité životy, motají se v kruhu.

VOLÁME K TOBĚ: Prosíme tě, vyslyš nás.

Včera uplynulo 70 let od popravy Dr. Milady Horákové, která svědčila pravdě, nenechala se zlomit komunistickým režimem a zaplatila za své postoje životem. Myslíme na její příběh a na příběhy mnoha dalších, kteří trpěli pod různými režimy. Stále je mnoho lidí, kteří trpí v totalitních režimech, prosíme pro ně za svobodu, za zájem mezinárodního společenství, podporu, sílu a odvalu. Prosíme za všechny pronásledované křesťany, utiskované ženy, nespravedlivě odsouzené. Nauč nás nezapomínat na to, co se událo v našich vlastních dějinách, na různé boje za svobodu, na ty, kteří se jich účastnili, na ty, kteří při nich zemřeli. **VOLÁME K TOBĚ: Prosíme tě, vyslyš nás.**

Pane, buď svou láskou a starostlivou péčí se všemi zarmoucenými, pozůstalými, opuštěnými a nemocnými. Buď s těmi, kdo nevědí kudy kam, kdo se ztrácí v tomto světě. Prosíme za ty, kdo museli opustit své domovy, protože je vyhnala válka, bída, zemětřesení, pronásledování nebo povodeň. Prosíme, aby našli přijetí v jiných oblastech, v jiných zemích, u dobrých lidí. Prosíme za všechny, kdo pomáhají lidem bez domova, uprchlíkům, lidem zasaženým přírodními katastrofami. Nyní obzvláště myslíme na ty, kdo žijí v obcích, kudy se prohnala voda. **VOLÁME K TOBĚ: Prosíme tě, vyslyš nás.**

Pane, někdy si nevíme rady se životem, s tím, co se děje kolem nás, s některými věcmi se neumíme vyrovnat a těžko se nám přijímají. Prosíme, uč nás přijímat svou bezmoc, nejistotu, rozpačitost a ukazuj nám správnou cestu.

VOLÁME K TOBĚ: Prosíme tě, vyslyš nás.

Prosíme tě za všechny křesťanské církve a za lidi dobré vůle. Sjednocuj nás v boji proti nespravedlnosti, nemorálnosti, lžím a pomluvám, proti násilí a nenávisti. **VOLÁME K TOBĚ: Prosíme tě, vyslyš nás.**

Pane, nyní ti předkládáme každý sám za sebe své tiché prosby.

VOLÁME K TOBĚ: Prosíme tě, vyslyš nás.

Beze strachu a s plnou důvěrou, jako synové a dcery Boží, volejme společně: *Otče náš, který jsi v nebesích, posvěť se jméno tvé, přijď království tvé, buď vůle tvá, jako v nebi, tak i na zemi, chléb náš vezdejší dej nám dnes, a odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuvoď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého, neboť tvé jest království i moc i sláva na věky, amen.*

PÍSEŇ EZD 684 Učiň mne, Pane, nástrojem

POSLÁNÍ

„Ale i kdybyste pro spravedlnost měli trpět, jste blahoslaveni. ´Strach z nich ať vás neděsí a nezviklá a Pán, Kristus, budiž svatý´ ve vašich srdcích. Buďte vždy připraveni dát odpověď každému, kdo by vás vyslychal o naději, kterou máte, ale číňte to s tichostí a s uctivostí.“ (1Pt 3,14-16)

POŽEHNÁNÍ

Zvěstuji vám požehnání:

A pokoj Boží, který převyšuje každé pomyšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši. Milost Pána Ježíše Krista buď s vámi. Amen.

PÍSEŇ EZD 489 Tvé požehnání, dobrý otče